

▲ Βλαντίμιρ Ναμπόκοφ

«Το πρωτότυπο της Λώρας»

Εκδόσεις: «Πατάκη»

Ο ΒΛΑΝΤΙΜΙΡ Ναμπόκοφ έδωσε εντολή μετά τον θάνατό του να καεί το χειρόγραφο του έργου του «Το Πρωτότυπο της Λώρας» προαισθανόμενος ότι δεν θα καταφέρει να το ολοκληρώσει. Εως ότου τα χειρόγραφα πάρουν τον δρόμο της έκδοσης έμειναν για τρεις δεκαετίες κλειδωμένα στα χρηματοκιβώτια μιας ελβετικής τράπεζας. Κεντρικός χαρακτήρας του βιβλίου είναι ο γιατρός Φίλιπ Γουάιλνι, ένας άντρας με ευφυΐα, πνεύμα, περιουσία και πελώριο όγκο. Έχει συνηθίσει να υπομένει απανωτές ταπεινώσεις στα χέρια της συζύγου του – της νεαρής, λαγνής και ελαφρών πθών Φλόρας.

Σε ένα μυθιστόρημα που έγραψε ένας από τους εραστές και το έδωσε στον γιατρό, ένα «εξοργιστικό μυθιστόρημα» που καταγράφει τις απιστίες της, εμφανίζεται ως «Η Λώρα μου». Εξευτελισμένος, ο Γουάιλνι εξακολουθεί να βρίσκει χαρά στη ζωή παράδινόμενος στην αυτοεξότιωσή του, αρχίζοντας με την αφαίρεση των δαχτύλων των ποδιών του. Αυτό το μυθιστόρημα – που παραλίγο να καταστραφεί – παρουσιάζεται τώρα για πρώτη φορά και συνοδεύεται από μια εισαγωγή του Νίμιρι Ναμπόκοφ για το τελευταίο σπουδαίο βιβλίο του πατέρα του και για τη δύσκολη απόφαση να το εκδώσει.

